

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش های پژوهش محور بر خودراهبری دانش آموزان دختر پایه نهم

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت و چشم انداز آموزش، دوره 3، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

نیره السادات حسینی - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران

خلاصه مقاله:

مطالعه حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش پژوهش محور بر خودراهبری دانش آموزان دختر پایه نهم شهرستان تنکابن انجام شد. پژوهش حاضر شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این مطالعه دانش آموزان دختر پایه نهم شهرستان تنکابن بود. حجم نمونه شامل ۴۰ دانش آموز بود که به شیوه تصادفی خوشه ای چندمرحله ای، انتخاب شدند. ابزار جمع آوری داده ها، پرسشنامه خودراهبری در یادگیری فیشر و همکاران (۲۰۰۱) بود. دانش آموزانی که یک نمره انحراف استاندارد پایین تر از میانگین داشتند به طور تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. برنامه آموزش پژوهش محور با گروه آزمایش، به مدت هفت جلسه و هر جلسه یک ساعت کار شد اما در گروه کنترل هیچ گونه آموزشی صورت نگرفت. در پایان از هر دو گروه پس آزمون به عمل آمد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیری نشان داد آموزش پژوهش محور بر رغبت به یادگیری، خودکنترلی و خودمدیریتی دانش آموزان دختر پایه نهم شهرستان تنکابن موثر است ($P < 0.05$). در نتیجه، به منظور افزایش خودراهبری دانش آموزان پیشنهاد می شود از روش آموزش پژوهش محور و سایر شیوه های فعال استفاده شود.

کلمات کلیدی:

آموزش پژوهش محور، خودراهبری، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1240386>

